

ПРОТОКОЛ

№ 99

гр. См., 09.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – См., ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Дафинка Т. Чакърова

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
и прокурора Ст. Ст.

Сложи за разглеждане докладваното от Дафинка Т. Чакърова Наказателно
дело от общ характер № 20215400200115 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура - См. се явява прокурор С..

Подсъдимият Р. СТ. М., редовно призован, се явява
лично и със защитника си адв. Ан..

Свидетелката М.А. Яс., редовно призована, се явява
лично.

Прокурор С.: Не намирам процесуални пречки да бъде
даден ход на делото.

Адв. Ан.: Да се даде ход на делото.

Подс. М.: Също моля да бъде даден ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за
даване ход на делото и затова

О П Р Е Д Е Л И :

Дава ход на делото.

Сне се самоличността на свидетелката както следва:

М.А. Яс. - на 51 години, вдовица, неосъждана, без родство и дела с подсъдимия.

На свидетелката ѝ бе разяснена отговорността по чл. 291 от НК.

Свидетелката обеща да говори истината.

Разпит на свидетелката Яс. - Не познавам подсъдимия и нямам отношения с него. Ние се прибирахме с един колега-горски от работа, аз тогава работех в Горското стопанство. Това беше в кв. Уст., на автогарата. Имаше полицаи от Уст. и много други полицаи и ни помолиха да присъстваме за претърсване на един дом, на къща. Казаха, че дори няма да ни викат по съдилища и такива неща. Това бяха техни думи, защото без да питаме нищо, каквото сме видели, да се подпишем и да си тръгнем. В тази къща имаше много полицаи, не ги познавам. Претърсвах наляво - надясно. Подсъдимият го нямаше вътре. Не знам къде беше. Той беше отвън когато пристигнахме, но после не знам къде го оставиха човека – не беше там. Разхвърлях наляво-надясно. Намериха едни вазички в кухнята в едни чувалчета и това беше. За това се подписахме. Тези чувалчета бяха до едни шкафчета до кухнята. Не си спомням с точност дали са били на тераса, защото доста време мина. Но за едни вазички ставаше въпрос. За нищо друго. Не мога да кажа точно къде бяха, защото много време мина. Стаята, в която бяха тези вазички не беше заключена. Всичко беше отключено. Никъде не беше заключена. Нямаше никой от техните в къщата. Само полицаи имаше, никой друг. Човекът беше вънка, после не

знам къде го откараха. Друг никой не видях. Само намериха тези вазички, ние се подписахме и ни пуснаха и си тръгнахме. Единият полицаи обикаляше и претърсваха наляво-надясно. Те му сториха къщата – няма да ви разправам, но както и да е. Едните стояха на масата описваха, записваха нашите данни, за да можем да се подпишем, намериха и това беше. Ходихме заедно с полицаи, който претърсваше. Нямаше помещение, което да е заключено. Не съм видяла нищо заключено.

Свидетелката бе освободена от залата.

СЪДЪТ намира, че ще следва свидетелката да бъде снета от общодържавно издирване, тъй като същата се явява днес в съдебно заседание, като за същата се изпрати писмо до Районно управление на МВР – См. и затова

О П Р Е Д Е Л И:

Снема от общодържавно издирване свидетелката М.А. Яс., тъй като същата се яви в съдебно заседание.

Да се изпрати писмо до Районно управление на ОД на МВР - См. за снемането ѝ.

Прокурор С.: Уважаема госпожо Съдия, с оглед разпита на последния свидетел, за който прокуратурата беше направила искане и предоставяне на всички писмени доказателства след уважаване на всички искания на Прокуратурата, считам делото за изяснено от фактическа страна и ще моля за ход по същество.

Адв. Ан.: Аз също намирам, че делото е изяснено от

фактическа и правна страна и затова също моля за ход по същество.

Подс. М.: Да се приключи производството по делото.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, като ще следва да се прочетат, приемат и приобщят към доказателствения материал по делото писмените доказателства събрани по Досъдебно производство № 123/2020 г. по описа на РУ на МВР - См. и затова

О П Р Е Д Е Л И:

Прочита и приобщава към доказателствения материал писмените доказателства по ДП № 123/2020 г. по описа на РУ на МВР – См..

Приключва съдебното следствие.

Дава ход на съдебните прения.

Прокурор С.: Уважаема госпожо Председател, с оглед на събраните гласните и писмени доказателства в хода на проведеното съдебно следствие, както и от приобщените в хода на същото по надлежния ред писмени доказателства, намирам че по един безспорен начин беше доказано обвинението срещу подс. Р. СТ. М., така както е изложено в Обвинителния акт на Окръжна прокуратура – См..
Анализирайки тези доказателства ще започна с показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели.

В хода на съдебното следствие бяха разпитани свидетелите Т.Д. и Н.Д., Б.Б.. В показанията си същите се опитаха да оневинят подсъдимия, твърдейки, да - познават се,

но никога не са ходили с него да търсят археологически обекти в околностите на град См.. По отношение достоверността на тези показания ще взема отношение малко по-късно, анализирайки и останалият доказателствен материал. Считам обаче, че общо същите са недостоверни и не следва да бъдат ценени като доказателства по настоящото производство.

В хода на съдебното следствие беше разпитана и в качеството на свидетел и сестрата на подсъдимия, чийто показания изцяло потвърждават излаганата пред Съда версия от подсъдимия за произхода на намерите в дома му археологически обекти. Намирам че тези показания не следва да бъдат ценени – първо, поради близките родствени отношения на свидетелката с подсъдимата и очевидната заинтересованост за на неговото оневиняване, на следващо място и същите се опровергават категорично от изслушаното от Съда заключение по Археологическата експертиза. От становището на вещите лица пред настоящия съд, стана ясно, че колкото и строг да е редът в България по отношение на археологическите обекти, два пъти по-строг е този в Гърция. В този смисъл, няма как, възрастна жена да закупи археологически обекти на пазар в Ксанти и легално да ги прекара през границите на двете държави, съответно да ги съхранява известно време в дома си и да ги предостави на подсъдимия. Считам, че в тази насока тези факти, а също и заключението на вещите лица, че в Родопите и около град См. се намират множество археологически обекти, дори и

такива, по които може да има съдържащи мидички, каквито са намери по предмета на настоящото обвинение и въз основа на които подсъдимият се опитва да убеди Съда, че това са едва ли не изкарани от морето, а такава има най-близко в Гърция и са донесени в България. Считам, че и в тази насока тези обяснения на подсъдимия останаха висящи и недоказани в настоящото производство. Напротив! Опровергават се от наличния и събран доказателствен материал.

В този смисъл, считам че и не следва да бъдат ценени като достоверни показанията на свидетелката - сестрата на подсъдимия.

В хода на настоящото производство пред Съда подсъдимият навежда твърдения, че едва ли не при извършеното претърсване и изземване в домът му от органите на Главни дирекция „Борба с организираната престъпност“ въз основа на които е образувано и настоящото производство, са били опорочени. Считам, че и тези твърдения на подсъдимия останаха недоказани. От изслушаната в днешно съдебно заседание свидетелка Яс. става ясно, че същата е претърсвала, обикаляла е заедно с претърсващите, видяла е намерените в дома вещи и съответно се е подписала на съставения за това протокол. Подобни, не толкова подробни показания даде и другия свидетел – поемно лице, по настоящото производство, по извършеното претърсване и изземване, което не отрече, че е присъствал, че вещите са намерени в негово присъствие, видял ги е и са иззети по съответния надлежен ред. В този смисъл намирам, че и

доводите на подсъдимия за опорочаване на извършеното претърсване и изземване, с което са приобщени като веществени доказателства, предмет на настоящото обвинение, останаха недоказани.

По-нататък бих желал да взема отношение по показанията на разпитаните св. Т.Д., Н.Д. и Б. Б. по настоящото производство. По искане на Прокуратурата същите бяха приобщени, прилагани в хода на воденото от Специализираната прокуратура ДП за извършено престъпление по чл. 321 от тримата цитирани свидетели по-горе, в това число (т.ч.) и срещу подс. Р.М.. В т.ч. е бил и св. Т. Я., чието обвинение е било предмет на приобщените в днешното съдебно заседание материали от ДП № 123/2020 г. Всъщност материалите, касаещи Т. Я. и Р.М. се явяват отделени материали от воденото производство за организирана престъпна група пред Специализираната прокуратура – София, което към настоящия момент продължава по отношение на останалите от групата пет лица, от която, поради това че Специализираната прокуратура е намерила, че липсват доказателства за организирана престъпна група по отношение на Р.М., Т. Я. и Ат. (мисля, че беше следващото име) са отделени материали от производството на Специализираната прокуратура, които бяха изпратени по компетентност на Окръжна прокуратура – См. и по същите се явява по отделени материали и настоящото производство. В този смисъл намирам, че изисканите и приложени ВДС (веществени доказателствени

средства) прилагани по отношение на групата са относими и законосъобразно приложени по настоящото производство. Няма да се спирам подробно, Съдът предполагам че ги е чел, но първо, от протокол за изготвяне на вещественно доказателствено средство – звукозапис от прилагане на специално разузнавателно средство по отношение на св. Б. Ив. Б.. В този протокол се съдържат общо казано множество доказателства за дейността на, специално, Т.Д., Н.Д. и Б.Б.. От засечените разговори между същите става ясно, че тримата са така да се каже „запалени иманяри“, хора които ходят и търсят археологически обекти в околностите на град См.. Става дума и за тримата - Т.Д., Н.Д. и Б.Б.. От разговорите водени между тях става ясно, че същите се вълнуват от каква техника да ползват, тази техника колко дълбоко може да засича, какви предмети може да намира, къде може да ги продадат, от къде могат да се сдобият с по-добра техника за търсене на такива. Като потвърждение на това, което току-що изложих, бих цитирал Звукозапис № 2 (втори по ред), стр. 5 – ВДС № ***** от 10.08.2016 г., 16:06:33 часа. Б.Б., от ползваният от него телефон, се обажда на Н.Д. (*цитат на разговор № 3*) И така, двамата до края на разговора обсъждат придобият нов уред за търсене и къде са ходили да го пробват и как ще го пробват. В общи линии разговорът е това. По-нататък - в същият смисъл са и следващите разговори - № 4, № 5, № 6, № 7 и т.н. от същия протокол. Същото се установява и от протоколите за извършени веществени доказателства, доказателствени

средства - звукозапис, по прилагане на специални разузнавателни средства (СРС) по отношение на Т.Д., следващият протокол, който е приложен от 27.03.2017 г. В тази насока бих цитирал номерата от този протокол - № 2, № 3, № 6 и № 7. Следващият Протокол за изготвяне на ВДС – звукозапис от прилагане на СРС от 26.04.2017 г. на Н. Д. Д.. От този протокол вече, считам че се доказва и връзка между разгледаните до тук свидетели - Т.Д., Н.Д. и Б.Б. с подс. Р.М.. В последния протокол с приложени СРС на Н. Д. Д., бих желал да цитирам разговор № 44 или ВДС № ***** от 11.07.2016 г., Н. Д. Д., от неговия телефон, се обажда на мъж с телефон *****. Това е телефона на брат му Т.Д. (*цитат на разговор*). Следващият разговор № 45 - Н. Д. Д. от неговия телефон, се обажда на телефона на св. Б.Б. ***** (*цитат на разговор*). Следващият разговор № 49, по ВДС № ***** от 12.07.2016 година, мъж от телефон 472 – Р.М., подсъдимият се обажда на Н.Д. на телефон 9974 завършващ (*цитат на разговор*). Следващият разговор № 50 – св. Н.Д. се обажда на св. Б.Б. (*цитат на разговор*). Следващият разговор № 51, мъж от телефон завършващ на 472 – това е подс. Р.М., се обажда на Н. Д. Д. (*цитат на разговор*). В същият смисъл по-нататък има разговори между Т. Я. и Н.Д. и Б.Б., които му казват уговорката йм. Анализът на всички цитирани до тук ВДС, сочи че подсъдимият е с друга група, познава се добре със св. Т.Д., Н.Д. и Б.Б., като взаимно си разменят информация къде могат да се търсят археологически обекти, естествено под предтекста – строене на параклис.

Параклисът е благородно дело, но да се използва в конкретния случай като прикритие ми се струва малко неморално.

От анализа на тези разговори става дума, че носейки кръста, така както те твърдят, че ще ходят само да носят кръста, защото от разговорите не става ясно свидетелите да помагат за носенето на кръста, кръстът си го носи подсъдимият, но междувременно ще ги води да им покаже археологически обекти и ще търсят заедно.

Друг прочит на тези цитирани веществени доказателства, аз не мога да намеря и не случайно според мен - и тримата свидетели, и подсъдимият, са били разследвани в една обща престъпна група, но не е работа на Окръжна прокуратура да преценява защо деянието на подс. М. е изключено от тази престъпна група. Въпреки това, намирам че цитираните доказателства по категоричен начин опровергават показанията на тримата свидетели – Т.Д., Н.Д. и Б.Б., дадени пред настоящия съдебен състав и считам че също не следва да бъдат ценени като достоверни.

От така извършеният анализ, считам че по безспорен начин се доказва изложената в Обвинителния акт в настоящото производство фактическа обстановка, че при извършената предварителна проверка на 4.10.2016 г. от органите на ГДБОП по предварително придобита информация за осъществяване иманярска дейност, са били проведени няколко претърсвания и изземвания на територията на Пл. и См., в т.ч. и в домът на подс. Р.М.. При

това претърсване са намерени и предметите на настоящото обвинение - обект № 1: керамичен съд със счупена гърловина, с тънковидна форма, кафяв на цвят, с височина 30 см ; обект № 2: керамичен предмет с търковидна форма, кафяв на цвят с височина 24 см ; обект № 3: един брой керамичен предмет с тънковидна форма, с оранжев цвят, двете дръжки разположени в горната му част със счупена гърловина, височина 32 см. Видно от приобщената по делото Археологическа експертиза същите представляват археологически обекти по смисъла на закона. Доказано е по безспорен начин по делото, че подсъдимият не е имал разрешението за държането на такива археологически обекти и настоящето обвинение е за държане, а не е за търсене или за притежаване на техническо средство за търсене на такива обекти. Доказано по безспорен начин беше, че предметът на настоящото обвинение е иззето по надлежния ред и по надлежния ред е приобщено в следствие към настоящото производство. Видно от всички приложени справки от регионалните и национални исторически музеи, подс. М. не е подавал заявление за идентификация или регистрация на археологически обекти. От справката приложена от Министерство на културата на Република България е видно, че последното М. не е правил постъпки за вписване в регистъра на притежавани от него движими културни ценности, каквито са предмета на обвинението.

С оглед на всичко изложено до тук, намирам че от обективна и субективна страна, подс. Р.М. е извършил

престъпление по чл. 278, ал. 6, предл. I-во от НК, тъй като се касае за държане на 3 (три), а не на повече от 3 (три) археологически обекти, каквото е изискването на предл. II-ро по същия текст. Считам че обвинението се доказва по безспорен начин от съвкупния анализ на събрания доказателствен материал.

За престъплението по чл. 278, ал. 6, което е във формално извършване, е достатъчно деецът да упражнява фактическата власт върху археологическият обект. В случая, считам че по безспорен начин беше доказано, че именно подсъдимият е осъществявал фактическата власт върху обекта на настоящото обвинение, та дори и да се приеме неговата версия, че същите са му били подарени от неговата майка. Като подарък са били в неговата фактическа власт и са намерени в неговата къща. Но както подчертах в пледоарията си до тук, считам че не се доказва, че същите тези предмети са били подарък от покойната майка на подсъдимия, на която се направи опит да се препишат всички грехове по настоящото производство като починала и не можеща да се защити.

Предвид казаното до тук, намирам че по отношение на подсъдимия Р.М. следва да бъде реализирана наказателна отговор за извършено от него престъпление реда на чл. 278а, ал. 6, предл. I-во, за което законодателят е предвидил наказание „*Лишаване от свобода*“ до 4 години и кумулативното наказание „*Глоба*“ от 2 000 до 10 000 лева. В случая намирам че от доказателствата по делото не се установяват такива, които да представляват изключително

смекчаващи отговорността обстоятелства по отношение на подсъдимия, респ. не намирам че следва да бъде прилагана разпоредбата на чл. 55 от НК по отношение на подсъдимия, при реализиране на наказателната отговорност.

С оглед на добрите характеристични данни на подсъдимия, чистото му съдебно минало и количеството на държаните археологически обекти и тяхната стойност, които намирам, че следва да бъдат отчетени като смекчаващи отговорността обстоятелства, и които на фона на отегчаващите такива, а именно: проявената престъпна упоритост и липсата на осъзнатост у подсъдимия за обществената опасност за извършеното от него деяние, намирам че наказанието на подсъдимия следва да бъде определено по реда на чл. 54 от НК, като в рамките на малко над минимума *„Лишаване от свобода“*, а именно: лишаване от свобода от 8 (осем) месеца, което с оглед на чистото съдебно минало и липсата на приложение на чл. 66 от НК към настоящия момент по отношение на подсъдимия, на основание последния, изтърпяването на наказанието да бъде отложено за срок от 3 (три) години, както и на подсъдимия да му бъде наложено наказание, кумулативно предвиденото *„Глоба“* в размер на 3 000 (три хиляди) лева.

По отношение на иззетите по настоящото производство вещественни доказателства, намирам че на основание чл. 53, ал. 1, б. „б“, във връзка с чл. 278, ал. 7 от НК, следва да бъдат отнети в полза на държавата веществените доказателства, представляващи археологически обекти (движими културни

ценности) - 1 брой автентична глинена амфора от II – III век, 1 брой автентична глинена стомна от II-III век и 1 брой глинена автентична глинена стомна от II-III век с крушовидна форма, това което е предмет на обвинението. Други веществени доказателства по делото няма иззети и в тази насока считам, че не се налага произнасяне на Съда.

В случая по отношение на подсъдимия няма взета мярка за неотклонение и не се налага произнасяне в тази насока.

Адв. Ан.: Уважаема госпожо Окръжен съдия, ще Ви моля да постановите присъда, с която признаете по отношение на подзащитния ми Р. СТ. М., че същият е невиновен в повдигнатото му от Окръжна прокуратура - См. обвинение по чл. 278, ал. 6, предл. I-во от НК. Изпълнителното деяние по това обвинение се изразява в държане на археологически обекти, които не са били надлежно регистрирани по реда на чл. 97, ал. 3, във връзка с чл. 96, ал. 2, във връзка с ал. 1 на този текст, и във връзка с чл. 107 от Закона за културното наследство. Искам да напомня, независимо че тук има много юристи в залата, какво представлява държането както по смисъла на този термин, заложен в гражданското и наказателното право, така и в правата теория. *Държането* представлява упражняване на фактическа власт върху вещ, което се състои от непосредствен досег с веща, извършване на фактически действия, недопускане на трети лица да въздействат върху нея. Цитирам го това, защото в хода на цялото това обвинение, категорично не се доказва моят подзащитен да е извършил действия, които да представляват

съставомерността по чл. 278, ал. 6, изразяващи се в държане на археологически предмети. В констативно-съобразителната част на Обвинителния акт се посочва, че през 1998 година починалата вече майка на Р.М. е донесла от Република Гърция 3 (три) старинни керамични съда, като в този период 2013 – 2014 година била подарила на сина си Р.М. същите, той ги поставил на терасата на третия етаж от къщата с намерение да ги ползва за украса. Днес с изненада разбрах, че представителят на Окръжна прокуратура в движение сменя фактологията, която е изложена в Обвинителния акт, тъй като убедено беше твърдяно, че няма как майката на М. да е донесла предмети от Гърция, тъй като там не можело да бъдат закупени и да бъдат пренесени, а евентуално тези предмети били намерени при иманярски погледи на моя подзащитен и били поставени от него на терасата.

По-нататък в Обвинителния акт се сочи, че Р.М. е имал интерес към антични предмети, тяхното търсене и откриване, като с такива интереси били и неговите приятели Н. и Т.Д.и и познатият му Б.Б.. На 4.10.2016 г. е образувано ДП №7/2016 г. по описа на Териториална служба БОП – Пл., по Прокурорска преписка № 529/2015 г. на Специализирана прокуратура – София, за това че за периода след м. януари 2016 г. на територия на България участват в организирана престъпна група, структурирано трайно сдружение на 3 (три) и повече лица, създадена с корисна цел да се вършат съгласувано в страната престъпления по чл.. 277а, чл. 278 и чл.278а от Наказателния кодекс, след което започва, лично по

мое мнение, безсмислено харчена на човешки потенциал и финансов ресурс на събиране на доказателства по образуването пред Специализираната прокуратура ДП. В хода на същото се извършва и претърсване и изземване в домът на подзащитния ми - на 14.12.2016 година, като на тераса на стая от III етаж, която е била заключена, служителите на БОП намират три останки от керамични съдове. Относно това процесуално действие, аз ще се спра по-подробно по-надолу в самата защита. След като в продължение на повече от 3 (три) години не се постига целеният от Специализираната прокуратура ефект и резултат, по вече изпитана стара практика се започва едно разделяне на материалите по това досъдебно производство, и същите с отделни постановления на тази прокуратура и на съответните Окръжни прокуратури, се образуват нови прокурорски преписки, респ. нови досъдебни производства, като по едно от тях в качеството на обвиняем е привлечен и подзащитният му Р.М. – подсъдим по настоящото дело.

В Обвинителния акт се намират няколко странични твърдения, които нито в ДП, нито по настоящото Наказателно от общ характер дело имат доказателствена база, като например:

Първо, твърдението че подсъдимият имал интерес към античните предмети, намирането им и откриването им. По този пункт от Обвинителния акт, няма посочени нито веществени, нито гласни доказателства, поради което това твърдение следва да бъде изцяло игнорирано от настоящия

Съд. Твърдението, че 2013-2014 г. покойната Ш. М.а, покойната майка на Р.М., била подарила три керамични съда на сина си, които той бил прибрал на терасата на една стая на третия етаж в къщата. Това твърдение е опровергано от гласни доказателствени средства и по време на ДП № 123/2020 г. на РУ на МВР – См. и от такива, събрани в хода на досъдебното следствие. Свидетелката Ан. С. е категорична, че съдовете, за които се твърди, че артефакти, били донесени от майка ѝ 1996 година, при едно от нейните многобройни пътувания до там, че същите били сложени в двора на старата им къща, до външната чешма и майка им е поставяла в тях цветя. Аз цитирам точно показанията на св. С.. Тази свидетелка няма никаква представа кога майка ѝ е занесла тези останки от съдове на терасата в стаята, която се намира на третия етаж от къщата, като тази стая, отново по нейни думи, потвърдени и от другите гласни доказателства, винаги е била заключена и ключът е бил държан от нейната майка до смъртта ѝ, и се е ползвала само от свидетелката и нейното семейство тогава когато те са посещавали България по различни поводи. Свидетелката заяви също, че нейният собствен етаж в тази къща е недовършен от много години и се ползва за склад от нейното семейство и семейството на моя подзащитен за оставянето на стари и нови вещи на етаж. Разпитан в съдебно заседание св. Ст. М. също заяви, че е виждал някакви съдове до чешмата в двора на старата къща на баба му и дядо му, като не може да каже дали са идентични с тези, които се твърди, че са открити в къщата,

като такива не бил виждал на етажа на баща си, както и потвърди, че леля му има една-единствена стая на този етаж, която само тя и нейното семейство ползват когато си идват в България, като ключът от тази стая е бил държан единствено само от баба му. Подробно описание на фактическата обстановка, във връзка с твърдените артефакти, прави подзащитния Р.М. в показанията си пред този съд в Протокола от съдебно заседание от 23.12.2021 година. Неговите показания и тези на свидетелката А.С. и Ст. М. нямат почти никакви разминавания и то не е заради това, както се опитва да заяви представителя на държавното обвинение, защото са в родствени връзки, а защото това е обективната истина.

Третото твърдение, че подзащитният ми бил придобил фактическа власт над инкриминираните обекти след приемането на Закона за културното наследство, като държаните от него археологични обекти не били регистрирани по официалния ред от този закон в частта по чл. 96 и чл. 97 от него. Както и предходните твърдения, които споменах, така и това е произволно и лишено от доказателства. Подзащитният ми никога и при никакви обстоятелства не е приемал и не е упражнявал, на първо място, фактическа власт над инкриминираните вещи, като по тази причина той не би могъл да извърши и дейности по декларирането на такива парчета от керамични съдове по реда на закона. Нито от обективна, нито от субективна страна подсъдимият не би могъл да носи отговорност за

декларирането на такива вещи, той като основното и най-важното е това, че той не е упражнявал никога фактическа власт върху тях и не е имал и субективната нагласа да извърши подобни правни дейности за регистрацията.

На четвърто място, твърди се че Р.М. бил давал противоречиви показания в хода на ДП № 7/2016 г. на БОП и тези по ДП № 123/2020 г. на РУ на МВР - См.. Неприемливо е държавното обвинение да се позовава на показания, които са давани в хода на друго ДП, като моля да се отбележи, че същите не са приобщавани като доказателства нито в ДП № 123/2020 г., нито по настоящото, тъй като протоколи от разпити по ДП № 7/2016 г. има цитирани на няколко пъти Д.и и Б.. Твърди се също, че подзащитният ми е съзнавал че държи археологически обекти с по-лесната им реализация. Това твърдение под формата на правения фактически извод не се поддържа от нито едно доказателство от това производство. В предходните, тези които изложих, анализирах част от доказателствата и посочих защо по отношение на подзащитния ми няма никакво доказване на субективната страна на изпълнителното деяние. Относно втората част - за по-лесната реализация на твърдените археологически артефакти, това е едно свободно съчинение, което не би следва дори да бъде анализирано, тъй като нито са събирани, нито са представени доказателства в тази част от страна на държавното обвинение. Твърди се, че подзащитният ми е имал ниско правосъзнание, имал е увлечение към археологически обекти, превърнало се в хоби

и желание за печалба от такива обекти. Тъй като познавам от много години и съм в приятелски отношения с Р.М., си позволявам да кажа следното: такова умозаключение може да се направи само от човек, който не е направи нищо, за да установи неговите личностни и характеристични качества, като не е направил и преценка на досегашното му поведение в личен и обществен план. Един човек, който има за ценност в живота си да стори и да възстановява християнски храмове, това не е първия, за който става реч в района на Л., аз не знам колко са, но знам поне за четири такива, като за тази реставрация, за това строителство и възстановяване той влага много лични средства. Някак си е трудно да го обвиниш, че има за ценност лесната печалба на пари. Отделно от това, такова твърдение каквото е посочено изрично в Обвинителния акт, не е доказано с никакви доказателства по делото. Освен тези, които намирам за достатъчно основателни причини, обвинението спрямо подзащитният ми да бъде прието за необосновано и категорично недоказано, считам не на последно място, че наказателното производство страна и от процесуални пороци. Повод за това свое твърдение вземам и от показанията на св. П., разпитан в предходно съдебно заседание, и Яс., която беше разпитана в днешното съдебно заседание. Мога да твърдя на основание на тези показания, че проведеното претърсване и изземване, извършено от служителите на БОП – Пл. и П., страда от тежки нарушения на НПК. Съгласно чл. 162, ал. 1 от НПК, претърсването и изземването се извършва

в присъствието на поемни лица и на лицето, което използва помещението или на пълнолетен член на неговото семейство. Няма място за умуване. В конкретния случай нито поемните лица, нито А.С., нито Р.М. са присъства при претърсването на тази стая, на чиято тераса са открити съчупените керамични съдове. Най-важното е, че там не е присъствал подсъдимият М., на когото е повдигнато обвинение заради тези съдове. На него не му е предявявано разрешение от компетентен за това Съд, каквото е императивното изискване на чл. 163, ал. 2 от НПК. Така нареченото откриване инкриминирани предмети, не е станало в присъствието на този кръг от лица, което опорочава цялото съдебно-следствено действие, а именно: на тези така наречени артефакти се обосновава и се гради цялото обвинение в Обвинителния акт. Доколкото в предходно съдебно заседание представителя на държавното обвинение направи възражение на мое процесуално искане, мотивирайки се с новите процесуални правила, посочени в чл. 248, ал. 1, т. 3 и във връзка с ал. 3 от НПК, аз пък се позовавам на Решение № 14 от 09.10.2018 г. на Конституционния съд по КД № 12/2017 г. и твърдя, че по аргумент от това решение на Конституционния съд, извършеното претърсване и изземване в дома на подзащитния ми е такова процесуално нарушение, което не попада под хипотезата на чл. 248, ал. 1, т. 3, тъй като представлява неотстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на правата на защита на моя подзащитен. С други думи дали този въпрос е бил поставен

или не в разпоредително заседание по настоящото дело, не води до преклузията за неговото поставяне в този етап на съдебното производство.

Ето защо, на основание на всичко изложено от мен пред Вас сега, намирам повдигнатото и поддържано от Прокуратурата на Република България обвинение срещу подзащитния ми Р.М. с правно основание чл. 278, ал. 6 от НК за неоснователно и недоказано от обективна и субективна страна и Ви моля с Вашата присъда да го обявите за невиновен.

Лична защита на подсъдимия.

Подс. Р.М.: Малко факти: Първо обаждане по телефона проверка КОС и аз се явих пред къщи, защото през това време работех в работилницата и там отидох с гащеризона както си бях на работа. Пред моята къща имаше три или четири коли, не мога да кажа колко цивилни полицаи. Показаха ми Заповед за претърсване. Хубаво, заповядайте! Тръгнах нагоре, като един едър мъж, цивилен, каза: „Има ли какво да криете във Вашата къща?“ Аз казах: „Не, заповядайте!“ Когато се качих горе пред вратата, бяха изправили жена ми, мисля че имаше четирима човека, които я пазеха. Единият ѝ държеше телефона. Бяха ѝ взели телефона. Поисках адвокат. Казаха, че няма нужда. Въпреки видимото недобро състояние, не ѝ позволиха да легне, а и двамата ни държаха в крайната кухня, на една кушетка ни поставиха и двама човека ни пазеха, като единият задаваше въпроси. Домът ми се напълни с Полиция. Чуваше се

топуркане абсолютно навсякъде и повече от 40 минути това беше ситуацията - чувах навсякъде по стаите, че ходят. Горедолу след 40 минути се появиха тези хора - поемните лица. Един нисък човек дойде в кухнята и постави едно чувалче черно пред мен. Каза: „Нали каза, че няма какво да криеш?“ Вътре имаше едно гърне. После донесоха още две. Пак поисках адвокат. Те се усмихнаха и казаха: „Вече няма смисъл“. Тръгнахме по стаите. Не бяха отворили само оръжейната каса, защото ключът беше в мен. Видимо навсякъде беше ровено. Хипотетично, през тези 40 минути какво внесоха и какво изнесоха от моя дом, докато не ми позволиха да мръдна от там? Реално поемните свидетели се подписаха на един протокол и ги освободиха. Отидох и дадох показания в ОДП. Освободиха ни, трябваше да се върна да си поискам Протокол за изземване на тези вещи. Минаха три години никой не потърси моята майка да даде свидетелски показания дали са нейни или не през всичко това време. Мисля, че не е етично да се казва, че съм прехвърлил греха на нея. Ако беше жива... Освен трите, т. нар. артефакта нищо друго не намериха в тази къща. Даже евиният полицай каза: „Май че и тука се осрахме“. Това бяха думите му.

Тука изслушахме всички свидетели, но аз не видях една снимка на тези гърнета – същите ли са тези гърнета, кои гърнета, за кои гърнета става въпрос. Има убийство пък няма труп!? Когато дадох показания в София, съдията Анд. М. назначи експертиза на моите показания, мисля че на Т. Я. също, и втора експертиза на предметите, но само знам за

графолога, че обяви, че на препис не може да стане това нещо и такава не се направи. За предметите - не знам. Вещите лица, моите уважения, сигурно разбират тези хора, и разбират, те само четеха и те преливаха от дело в дело, нещо което мене не ме касае. Те не показаха една снимка какви са тези гърнета - какво е, що е? Във връзка с обвинението, че не съм ги регистрирал. Все едно да взема вашата кола и да ида да я регистрирам в КАТ. Не може да стане това нещо. Майка ми е мислила да ги даде, но тя не ги раздаде. Те не са били само за мен и никога не съм казал, че са били само за мене. Те бяха, евентуално, за всяко дете един съд. Така и не ги получихме.

За братя Д.и. Това какво правят в техния личен живот, мене не ме интересува. Това, че сме приятели, да. Всички приятели на братя Д.и са иманяри и се занимават с това нещо. Аз се познавам още с покойният им баща, от там и с тях, когато съм бил магазинер на автогарата. Цитираха се СРС, чакахме СРС от София, никое от тях нямаше гриф. Казал съм по телефона!? Как да отида при тях? – С глашатай и да кажа: „Ало, утре отивам на параклиса“ или нямам право да се обадя по телефона и да отида на параклиса? Защото нищо друго не се чу тука. Този човек е дарител на параклиса, а ние сме ходили един-единствен път когато трябваше да караме дъските, кръста и да изчистим, защото имаше паднали дървета. Това е. А, да се твърди, че ние имаме някаква група в Л. – не. Там има един мой приятел. Казва се М. Ст. Единствено само двамата ходим и правим параклиса с две ръце. Така сме се обrekli, така сме решили.

Адв. Ан.: Тъй като пропуснах да взема отношение по отношение на изнесените в пледоарията на представителя на обвинението доводи по отношение на разпита на тримата свидетели Б. и братя Д.и, те изобщо нямат никакво отношение към предмета на това дело, тъй като нито тези, които са събрани в София по ДП № 7/2016 г., нито тези събрани по преписката, която е била в Районно управление на МВР, никаква индиция за това, за което е обвинен и стои тук като подсъдим Р.М.. Даже ми е обидно да коментирам ВДС, тъй като в тях освен ругатни, псувни и откъслечни фрази, трябва да имаш изключително силна фантазия, за да откриеш нещо, което да насочва към иманярство. Да не говорим, че спрямо Р.М. няма и отметка, даже свърхфантазията не може да ми позволи да открия там такава връзка, такава индиция. Затова ще ви моля тях да ги игнорирате изобщо при разглеждане по повод мотивите към присъдата.

Реплика прокурор С.: Уважаема госпожо Съдия, Във връзка с направените забележки от страна на защитата по отношение на различията в изложеното в обстоятелствената част на Обвинителния акт и изложеното в днешната пледоария от страна на Прокуратурата, искам да отбележа, че изложената фактическа обстановка по Обвинителния акт и фактите, които бяха изложени на база на тогавашния доказателствен материал, който сочеше на тази фактическа обстановка. Считам, че с приобщените в хода на съдебното следствие допълнителни писмени и гласни доказателства,

именно тази обстановка беше променена, но не беше променен извода за осъществяване на престъпление от страна на подсъдимия. В хода на съдебното следствие подсъдимият имаше възможност да се защитава срещу всички новоустановени доказателства, така че не намирам, че с това по някакъв начин му е нарушено правото му на защита. В Обвинителния акт са били изложени едни факти, а при анализът в пледоарията други, на база събраните нови доказателства по делото.

По отношение на последната забележка на защитата - за ВДС. Ще бъде по-съдържан и няма да навляза в подробности. Аз обясних, че никъде не може да се очаква при една така престъпна дейност тя да бъде на показ, да има свидетели 100 човека, които да са видели, че са ходили да търсят, а естествено и конспирацията изисква, върху разговорите родени между лицата, чиито разговори бяха посочени, да има и определена шифровка, конспиративност. Ако обърнете внимание, в едни от последните разговори, които цитирах в последния Протокол на Н.Д., следващият разговор, единият от свидетелите, именно с изказванията си подсказва че групата е била наясно, че от някъде може да бъде следена. Той казва: Обикалям, за да не ме видят онези другите. И при тези условия, да очакваме, че в ВДС ще се съдържат преки признания, мисля че не е логично. Но считам, че така направения анализ от страна на Прокуратурата на тези веществени доказателства е правилен и житейски и логически обоснован, поради което моля да го приемете.

Съдът предостави последна дума на подсъдимия.

Подс. М.: От това, което чух от разговорите беше конкретно за параклиса - кога да идем, как да се съберем, защото по пътя не може всяка кола да иде и там с никаква друга дейност не сме се занимавали. Иначе нямам работа там. Аз нямам никаква работа ако не съм за параклиса. Моят път е три часа по черен път и затова Ви моля да бъде оправдан.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с присъда в 12.00 часа.

След проведено съвещание, **СЪДЪТ** обяви присъдата публично, в присъствието на страните, като им разясни че същата подлежи на протестиране и обжалване пред Апелативен съд Пл. в 15-дневен срок, считано от днес.

Протокола изготвен в с.з.

Заседанието бе закрито в 12.10 ч.

Съдия при Окръжен съд – См.: _____

Секретар: _____